

דברי תורה, חיזוק, שמחה, וסיפורי צדיקים

כי תצא גו' ושבית שביו [כ"א, י']. הנה ידוע שכל עיקר כוונתם של ישראל כשהיו יוצאים למלחמה על אויביהם היה רק עבור הניצוצות הקדושים שהיו מפוזרים ומובלעים וסגורים ונבוכים ביניהם של החיצונים שורש הרע מאז מחטא אדם הראשון. וישראל במעשיהם הטובים ובמחשבתם הטהורה היו פודים אותם מהשבי והמאסר שהיו כלואים שם. וזהו שאמר כי תצא כו' ושבית שביו, היינו שעיקר כוונתך יהיה רק להוציא הניצוצות הקדושים מכל מקומות מושבותיהם שהם מובלעים בתוך שורש הרע ולהוציא בולעו מפיו ולהעלות הניצוצות הקדושים למקור שורשם הרמה בקודש. וכן יהי רצון אמן: ספר אוהב ישראל

אשת יפת תואר, אשת ר"ת א'דני ש'פתי ת'פתח, יפת ר"ת פי יגיד תהלתך:(אוצר החיים ר"פ תצא): ספר בעל שם טוב עה"ת

והסירה את שמלת שביה מעליה וגו', כבר בארתי בשם אדוני אבי זקיני זללה"ה, כי המחשבות זרות הבאות לאדם [הוא], כי מתאוה הניצוץ הקדוש שבתוך אותיות המחשבה זרה לתיקון, להעלותו לשרשו ולתקנו, וכל המחשבות זרות, בעולמות עליונים, האותיות הם אורות צחות, אלא שירדו למעמקים, ונתלבשו בלבושים צואים, כמו שבירר אא"ז זללה"ה והסירה את שמלת שביה מעליה וכו', שלא ליקח אותם בלבושין המגואלין, רק יראה להסיר ולהפריד מהם הלבושים הצואים, ואז יאירו כשחר אורם: (דגל מחנה אפרים פ' ויחי בפסוק שמעון ולוי): ספר בעל שם טוב על התורה

סיפורי ושפתי צדיקים

הרבי מגאסטנין זצ"ל אמר, כי רבינו זצ"ל יגע להכניס לתוכו אהבת ישראל שתהיה כל כך שקועה בלבו עד שתהא נפש השונא שלו אהוב אצלו כמו נפש המובחר שבחבריו: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד י'

הרבי מגאסטנין זצ"ל סיפר כי בהיותו פעם בקאצק היה לו ענין נחוץ מאד לשאול בקדש פנימה. והסתובב בחדר החיצוני שהיה נקרא בית המדרש הקטן. אבל לא יכול היה להיכנס בשום אופן כיון שהיה שם קהל גדול שצרו על הדלת ואי אפשר היה לו להדחק ולהכנס. ומזה היתה לו עגמת נפש, ובעודו מסתובב הנה והנה נגש אליו רמ"י ע"ה וישאלהו מדוע אין הוא נכנס אל הקדש פנימה. כי הרגיש בו שצריך הוא להיכנס ויענהו כי כפי שהוא עצמו רואה הוא הלא אין לו כל אפשרות להדחק ולהכנס, והנה בעודם מדברים פתח רבינו זצ"ל בעצמו את הדלת, ונשמע קולו מן הקדש יחיאל מאיר גאסטנינער יכנס ונכנס, ולא זה בלבד שהרגיש ברוח קדשו אלא גם הכין כסא בעדו ויצוהו לשבת עליו, ודבר עמו כל צרכו: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד י'

אמר על רבו מפשיסחא זצ"ל כי הרים ועזר לכל הבאים לחסות בצילו, אבל הוא רוצה שכל אחד ירים את עצמו לבדו: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד י"א

מה שאוכלים דגים בשבת כי שאר בעלי חיים יש להם מצות שחיטה, מליחה ולדגים אין שום מצוה, ולזאת אנו עושים לזה המצוה שאוכלים אותם בשבת: ספר אמת ואמונה קאצק - עמוד י"א

בפסוק הקם תקים עמו. כפי מה שא' עוזר לחבירו כענין אמרם הוי נושא בעול עם חבירך. כמו כן זוכה לתקן עצמו ליישר אורחותיו להיות לו תקומה. וזה הקם תקים עמו. והוא ענין יותר משבעה"ב עושה עם העני העני עושה עמו: ספר שפת אמת - שנת תרל"ו

בפסוק לא תראה כו' והתעלמת כו' השב תשיבם כו' הקם תקים. יש לפרש כשאדם מרגיל עצמו כך שלא יוכל להתעלם מהפסד של חבירו. הן בגשמיות הן בתיקון הנפש. אז בכחו להשיב אליו אבידתו ולהקימו. ומכ"ש באדם עצמו שענין זה נוהג כשא"י לסבול את הפחיתות שבו אז הוא נושע: ספר שפת אמת - שנת תרל"ח

גדילים תעשה לך. וסמיך ליה כי יקח איש אשה לכך נהגו העולם לפרוש הטלית על החתן והכלה בעת נישואין. וי"מ כדי לחנכן במצות: פירוש בעלי התוספות

בפסוק על אשר לא קידמו כו' בלחם ומים כו' בצאתכם ממצרים. פי' בס' קדושת לוי כי כשיצאו בנ"י ממצרים ונבחרו להיות סגולה מכל העמים ניתן להם דרך כל השפע הבאה משמים והם יכולים לקרב גם כל האומות. ועמון ומואב שלא נתנו זו הקדימה של לחם ומים לבנ"י לכן לא יבאו בקהל ה' ע"ש דפח"ח. כי לכן נק' גרים שע"י שמבטלין עצמם ונגררין אחר בנ"י יכולין ג"כ להתקרב. וכיון שרצו לקלל את בנ"י א"כ לא האמינו שבנ"י הם קיום כל האומות. ומיושב ב' הטעמים דלפי פשוטו קשה מאחר ששכרו לקלל אותנו מה נחשב שלא קידמו בלחם ומים ולפי הנ"ל הכל אחד: ספר שפת אמת - שנת תרמ"ז

על התורה ועל העבודה

בפסוק כ"ת מחנה כו' ונשמרת מכ"ד רע. הוא ג"כ עצה ע"י הכניסה להלחם עם הסט"א זוכין להשמר מכ"ד רע. ה"א מתהלך בקרב מחניך. הל"ל מהלך. וי"ל כי הכוונה שידעו בנ"י כי השראת השכינה בעולמות תלוי בעבודת בנ"י וז"ש שתהלוכתו היא בקרב מחניך. והטעם להצילך כו' כמ"ש חז"ל בפסוק כח מעשיו הגיד כדי לתת להם נחלת גוים. שע"י שהכל נעשה על ידינו ממילא נוטלים חלק בראש: ספר שפת אמת - שנת תרמ"ג

בפסוק כ"ת מחנה כו' ה"א מתהלך בקרב מחנך. כשאדם מכין עצמו למלחמות מצוה מסייע לו כח הנשמה דאיתא לעולם יראה אדם עצמו כאלו קדוש שרוי בתוך מעיו. ונקודה הקדושה טמונה בו וע"י המלחמה מתגלה ומתפשט כח הנשמה בכל האברים. וכמו שזוכין בשבת לבחי' נשמה יתירה ע"י המנוחה כמו כן בימי המעשה ע"י המלחמה לשם שמים: ספר שפת אמת - שנת תר"ס

והי' מחניך קדוש בשם מו"ז ז"ל שפי' מחניך על אברי האדם כו'. ה"א מתהלך הוא בחי' רוח קדושה שיש בכל איש ישראל וכפי תיקון הנפש שהוא מלבוש החיצון. כמו כן מתפשט הרוח קדושה שבנפש האדם: ספר שפת אמת - תרל"ה

במדרש זכור את א"ע ה"א למרים משל למטרונא כו' כך מרים אמרה שירה כו' ע"ש הענין הוא להיות כח איש ישראל בפה לכן צריכין לשמור הפה מלה"ר. ומרים הי' בחי' תורה שבע"פ לכן באר בזכות מרים שהיא פי הבאר דכ' עלי באר ענו לה שהיא בחי' תורה שבע"פ וע"ש זה נק' מרים פועה שפועה אל הילד ע"ש. ולפי שהי' כחה גדול בפה נתענשה בדברה על משה כמ"ש שמדקדק עם הצדיקים כחוט השערה: ספר שפת אמת

וברכך ולך תהיה צדקה לפני ה' אלקיך. ועיין פירוש רש"י. ונראה לבאר כך, כי כשיחזור המשכון לעני בוודאי העני יברך אותו ונמצא אפשר יעשה זאת למען יברך אותו העני. ולזה מבאר הפסוק שאל יעשה זאת בכוונה הנ"ל, רק יעשה למען ה' ולא יצפה לברכת העני בשביל זה. וזהו הרמז ולך תהיה צדקה, אתה תעשה הצדקה הזאת כשתעשה המצוה. לפני ה' אלהיך, פירוש כשתעשה המצוה רק בשביל ציווי הבורא יתברך ולא בשביל ברכת העני: ספר קדושת לוי

וזכרת - ע"מ כן פדיתיך לשמור חוקותי אפילו יש חסרון כיס בדבר: רש"י

וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך - שראה את ענייך ושיעבודך וריחם עליך ופדאך, על כן אנכי מצוך... את הדבר הזה לרחם עניים ולחמול עליהם: ר' יוסף בכור שור

וזכרת כי עבד היית - כשתזכור בעצמך שהיית עבד כבר וצריך לאחרים תרחם על גר יתום ואלמנה ולא תטה משפט. חזקוני

ויפדך ה' אלקיך משם. שהשגיח על שפלותכם ונכנס עמכם לפנים משורת הדין לפדותכם כאמרו וירא את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ספורנו עה"ת

זכור וגו' שאין כיוצא בהם שיצא על ישראל בלא קדימות ידיעתם ממנו אלא כאשר ידאה הנשר והוא קרך בדרך: אור החיים הק'

ימי הרחמים והסליחות

כי יקרא קן צפור כו' איתא במדרש. זש"ה אורח חיים פן תפלס וכו' עד אלא עשו מעצמיכם כדי להרבות שכר כמו ששנו רבותינו ז"ל אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב ע"מ לקבל פרס אלא הוו כו':

פתח ואמר. תודיעני אורח חיים. לעשות המצות כדי לקבל החיות מלמעלה. שובע שמחות את פניך א"ת שובע אלא שבע. כי השבעה דנחמתא הם הכנה לר"ה שנאמר בו באור פניך יהלכון. ואמר פי' הפסוק הט לבי אל עדותיך ואל אל בצ"ע. פי' ולא לחצאין. שכל איש ישראל כל מה שהוא עושה צריך לעשות בשלמות בלי שום פניה כדי שיקבל הקדושה והחיות מלמעלה בשלימות. כי כמו שבר ישראל עושה כאן. כמו כן הוא חוזר ומקבל מלמעלה. כי נעשה ונשמע. תרגומו נעביד ונקבל. וזהו כוונת המדרש. עשו מעצמיכם כדי להרבות שכר. היינו שתראו לעשות כל כך שיתרבה השכר. הכוונה היא שתעשו בשלימות. ולא תהיה עשייתכם כדי להרבות שכר רק שתעשו המצוות בשלימות ויתרבה השכר ממילא ג"כ בשלימות. שכך שנו רז"ל אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב ע"מ לקבל פרס. לקבל מחצה. רק שיראה שיהיו כל המצוות והעשיות בשלימות ויקבל הקדושה מלמעלה גם כן בשלימות כמו שדברנו: ספר בית אהרן - פ' כי תצא

לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים (תהלים כ"ג, י"ג). א"א הגה"ק זלה"ה אמר. לול"א הוא אותיות אלו"ל. והאמנתי הוא מלשון אומן את הדסה. היינו שע"י חדש אלול נתגדלתי לראות בטוב ה' בארץ חיים שבו נפתח שער לדופקי בתשובה ולהגיע לשורשו ומצבתו כבראשונה: ספר דברי יחזקאל

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi – chizuk@chizuk.info
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #829

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm

לזכר עולם יהי' צדיק
מו"ר הגה"צ ר' שלמה זלמן ב"ר דוד אריה זצוק"ל
[ר' זלמן בריזל - מזקני אנ"ש פינסק קארלין]
נלב"ע ג' אלול תשנ"ט תנצב"ה - זכיעוכי"א

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" years 5769, 5770, 5775, 5778,
And the new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689